ինձ, եւ ոչ եկն։ Ոչինչ է կամին մեր զնա եթէ ոչ միայն զայն քարտէզն զոր տուաք երկոցունց առ ի հասանիլ ի օլանտայ ի ձեռն Ցօհան Աղային, զոր զնա ոչ եմ տեսեալ եւ ոչ գիտեմ որով հաւատով վարի. բայց միայն օգնելոյ նոցա զայն հնարեցաք, իցէ թէ օգնութիւն ինչ հասցէ նոցա ի նմանէ. սակայն ոչ եհաս քարտէզն նոյն անձին, պարտ է յետս դառնալ ինձ նոյն քարտեզն։ Ուրեմն վաղվաղակի հասուսցէ ինձ որպէս ինքն խոստացաւ առ ի բերել ինձ. նաեւ դիտաւորութիւն իմ ընդ նմա գալ առ ձեզ՝ եւ բերել ձեռամբ իմով զՍրբազնասուրբ Նշխարհն Սրբոյ Հօրն մերոյ Լուսաւորչի։ Ողջ լերուք ի Տէր հանդերձ ընդ ձեզ եղելոց։ Ըստ ամենայնի անարժան

Ի Հռոմ գրեցաւ յամի Տեառն
1766 յօգոստոսի 1։

Ցակոբոս մեորօպ քեահեայ
Արապեան Արքեպս. Լամբրօնի։

Ըստ երեւութին՝ Մեծաւոր Վ.ին խնդրանօք խոստացուածը պատրաստուած, բայց կատարուած չէ. վասն զի անյիշատակ ժամանակներէ ի վեր նոյն Ս Նշխարն իրենց քով չէր գտնուիր։ Կը գտնուի միայն (Դիւ. Անտ.) նոյն նշխարին լատիներէն վկայականը, տրուած 22 փետր. 1747ին ի Հռոմ, զոր ստորագրած եւ կնքած է Սիլվեստէր, Եպս. Պորփիւրիոյ, Վատիկանայ Ս. Նշխարաց ժողովոյն Գահերէցն, յենլով իրմէ յառաջ Հռոմայ փոխանորդ Կարդինալին տուած վկայականին վրայ, եւ կը ծանուցանէ, որ նոյնը վաւերական է եւ կրնայ անձնապէս, կամ եկեղեցւոյ մէջ հրապարակաւ յարգուիլ։ Ահաւասիկ լատին բնագիրը.